Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 1 (457) duminică 1 ianuarie 1956 * 8 pag. 15 bani

Miercuri, 28 decembrie 1955, s-au încheiat lucrările celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn

Incheierea lucrărilor Congresului al II-lea al P. M. R.

Cuvîntarea de încheiere rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R.

Tovarăși delegați,

Inainte de a încheia lucrările celui de-al II-lea Congres al partidului, dați-mi voie ca în numele dvs. și al întregului partid să exprim mulțumirea și recunoștința noastră caldă partidelor comuniste și muncitorești frățești, care au făcut marea cinste de a [illegible] delegații la Congresul nostru. [illegible] delegațiilor partidelor [illegible] la Congres și aprecierile pe care le-au făcut cu privire la activitatea partidului constituie pentru noi [illegible] un ajutor frățesc. (aplauze furtunoase).

Mulțumim din tot sufletul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru salutul adus Congresului nostru de delegația P.C.U.S., în frunte cu tovarășul Kiri[illegible], și pentru urarea de noi succese în dezvoltarea continuă a economiei [illegible] țării noastre, a bunei stări a oamenilor muncii, în întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în construirea socialismului [illegible] (aplauze furtunoase, ovații).

Partidul nostru vede în ajutorul permanent pe care ni-l acordă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, în cele mai diferite domenii ale vieții sociale, economice și culturale, o nesecată [illegible] a internaționalismului proletar. Istorica experiență a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ne este călăuză în rezolvarea problemelor fundamentale ale construirii socialismului în țara noastră. (aplauze furtunoase. Ovații).

De asemenea, mulțumim din toată inima delegației Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, în frunte cu tovarășul Ciu De, pentru urările sale călduroase, expresie a prieteniei și frăției care leagă partidele noastre. Noi studiem cu cel mai adînc interes experiența eroicului Partid Comunist Chinez în opera de construire a socialismului în marea Chină. **(aplauze furtunoase).**

Aducem calde mulțumiri tovarășului Mátyás Rákosi, tovarășei Dolores Ibarruri, Comitetelor Centrale ale tuturor partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară, din țări capitaliste și coloniale, ale căror delegații au adus salutul lor la acest Congres, ca și celor care au trimis Congresului nostru mesaje de salut. **(vii aplauze).**

Prezența unui număr de 32 de delegații ale partidelor comuniste și muncitorești la Congresul nostru a constituit o puternică manifestare a solidarității proletare internaționale, a tăriei și coeziunii mișcării comuniste internaționale.

Insuflețit de dragoste înflăcărată pentru patria sa, partidul nostru, adînc credincios ideilor nobile ale internaționalismului proletar, va munci fără răgaz pentru întărirea și dezvoltarea colaborării internaționale a clasei muncitoare, pentru întărirea păcii între popoare.

Poporul nostru, condus de partid, este ferm hotărît de a contribui și pe viitor, prin noi succese în opera de construire a socialismului, la întărirea continuă a lagărului unit și puternic al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică. **(aplauze prelungite).**

Tovarăși,

Fiecare dintre noi, delegați la acest Congres, este cuprins de acea caldă însuflețire, care a fost caracteristică Congresului nostru în tot cursul desfășurării lui. Fiecare este pătruns de conștiința că a luat parte la un eveniment istoric în viața partidului și a întregului popor.

Insemnătatea Congresului nostru constă mai întîi în aceea că el a demonstrat justețea deplină a liniei generale a partidului.

Munca eroică a clasei noastre muncitoare, a țărănimii muncitoare, a intelectualității, s-a întruchipat în rezultatele mărețe ce au fost dezbătute la acest Congres. Ele demonstrează în chip strălucit ce poate înfăptui un popor descătușat, un popor care a pus imensa lui forță creatoare în slujba propriei sale bune stări și fericiri.

Intreaga țară își schimbă înfățișarea. In toate colțurile ei se înalță schelele unor noi șantiere; peste tot clocotește munca pentru dezvoltarea economiei naționale. Poporul stăpîn pe comorile pămîntului le folosește și le sporește cu bărbăție, creînd tot mai puternice izvoare de îmbunătățire a traiului său.

Insemnătatea Congresului nostru constă în al doilea rînd în aceea că el a elaborat un program de muncă și de luptă a partidului și a întregului popor pentru noi victorii în construirea economiei socialiste, pentru înflorirea culturii și științei, pentru buna stare a poporului, pentru întărirea continuă a partidului și a statului democrat-popular, pentru apărarea păcii și securității [illegible].

Nu încape îndoială că entuziasmul cu care a primit Congresul sarcinile mărețe ale celui de-al 2-lea plan cincinal va cuprinde întregul partid, care va ști să mobilizeze eforturile tuturor oamenilor muncii pentru a transforma aceste sarcini în realitate.

In al treilea rînd, Congresul a demonstrat tăria de granit a partidului nostru, unitatea și coeziunea indisolubilă a rîndurilor sale, legătura sa vie cu masele cele mai largi ale poporului nostru muncitor. Niciodată în tot cursul istoriei sale partidul nostru nu a fost atît de unit, atît de puternic, urmat cu atîta încredere de cele mai largi mase ale poporului.

Dezbaterile celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn stau mărturie nivelului politico-ideologic crescut al membrilor partidului, înaltului lor simț de răspundere, hotărîrii de a învinge orice greutăți, devotamentului lor față de popor, față de cauza noastră dreaptă.

Sub steagul partidului nostru drag, înarmați cu învățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, înainte pentru înfăptuirea programului de muncă și de luptă trasat de Congres, pentru noi victorii și mai mărețe în construirea socialismului, pentru întărirea și înflorirea scumpei noastre patrii — Republica Populară Romînă! **(aplauze puternice. Asistența se ridică în picioare. Se scandează „P.M.R.—P.M.R.". Ura!).**

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn! **(aplauze).**

Trăiască clasa noastră muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea legată de popor! **(aplauze).**

Trăiască alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia regimului democrat-popular! **(aplauze).**

Trăiască marele lagăr al socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică și China populară! Trăiască prietenia frățească de nezdruncinat între poporul romîn și poporul sovietic, între poporul romîn și toate popoarele lagărului socialist! **(aplauze).**

Trăiască pacea și prietenia între popoare! **(aplauze puternice. Urale îndelungate. Intreaga asistență se ridică în picioare).**

Cu aceasta declar închise lucrările Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn! **(In sală răsună urale și aclamații furtunoase în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn, a Comitetului său Central, în cinstea gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice și a partidelor comuniste și muncitorești frățești de peste hotare. Răsună urale nesfîrșite: „Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn!" „Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn în frunte cu primul său secretar, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!" Intreaga asistență intonează „Internaționala").**

Incheierea lucrărilor Congresului al II-lea al P. M. R.

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Tovarăşului N. S. HRUŞCIOV

Moscova—Kremlin

Dragi tovarăşi,

In numele Partidului Muncitoresc Romîn, al clasei muncitoare, ţărănimii muncitoare şi intelectualităţii din ţara noastră, în numele intregului popor romîn, Congresul al II-lea al P.M.R. trimite din inimă Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice un fierbinte salut frăţesc!

Congresul al II-lea vă mulţumeşte din inimă pentru salutul călduros pe care ni l-aţi adresat. El a produs o mare bucurie nu numai partidului, ci şi celor mai largi mase ale poporului din ţara noastră.

Congresul al II-lea al P.M.R. a constituit un important eveniment in viaţa partidului şi poporului nostru

Congresul a făcut bilanţul succeselor hotăritoare obţinute de oamenii muncii din ţara noastră în făurirea bazei economice a socialismului, a adoptat Directivele pentru al 2-lea plan cincinal al R.P.R., a trasat un program de luptă pentru victoria socialismului în oraşe şi sate. Plin de încredere in forţele sale creatoare, în conducătorul său încercat — Partidul Muncitoresc Romîn — poporul nostru porneşte cu entuziasm la noi infăptuiri în numele înfloririi patriei şi al făuririi unei vieţi fericite pentru toţi cei ce muncesc.

Farul călăuzitor al întregii activităţi a partidului nostru este învăţătura marxist-leninistă, aplicarea creatoare a experienţei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Partidul nostru, imbogăţindu-şi mereu experienţa, va urma neabătut această cale, acordînd o atenţie neslăbită întăririi continue a regimului de democraţie populară şi a temeliei acestuia — alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare — înfăptuirii politicii de industrializare socialistă a ţării, de dezvoltare cu prioritate a industriei grele, de transformare socialistă a agriculturii pe baza cooperativizării producţiei agricole.

Pentru partidul nostru şi pentru toţi oamenii muncii din Republica Populară Romînă este cu desăvîrşire limpede că realizările noastre sînt de nedespărţit de puternicul sprijin acordat poporului romîn de poporul sovietic. De la tribuna Congresului partidului, muncitori, ţărani şi intelectuali au vorbit cu entuziasm despre marele ajutor frăţesc pe care ni-l dă permanent Uniunea Sovietică.

Politica internaţionalistă promovată cu consecvenţă de P.C.U.S. are un rol de însemnătate hotăritoare in dezvoltarea relaţiilor de tip nou care cimentează comunitatea statelor socialiste — relaţii întemeiate pe egalitate deplină în drepturi, într-ajutorare reciprocă, respectul independenţei şi suveranităţii naţionale.

Pentru poporul romîn este astăzi mai limpede ca oricind unitatea de nedespărţit dintre interesele sale naţionale şi cele ale intregului lagăr socialist — cea mai insemnată cucerire a tuturor popoarelor.

Poporul nostru urmăreşte cu adîncă bucurie şi cu cel mai viu interes victoriile strălucite pe care le obţine poporul sovietic sub conducerea inţeleaptă a partidului comunist in frunte cu Comitetul său Central in construirea comunismului în U.R.S.S. Aceste victorii de insemnătate istorică mondială întăresc lagărul socialismului, forţele păcii şi progresului de pretutindeni.

Noile succese ale politicii externe de pace ale Uniunii Sovietice umplu de bucurie şi admiraţie inimile oamenilor muncii din ţara noastră. Alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul romîn, ducînd cu fermitate o politică activă de pace, de dezvoltare a colaborării internaţionale, sprijină cu toată hotărîrea iniţiativele Uniunii Sovietice pentru apărarea păcii. Ne folosim de acest prilej spre a exprima încă odată recunoştinţa poporului romin pentru eforturile perseverente ale Uniunii Sovietice, datorită cărora Republica Populară Romînă şi-a ocupat locul ce-i revine de drept în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Trăiască în veci prietenia de nezdruncinat a popoarelor romîn şi sovietic!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, înţeleptul conducător al popoarelor sovietice pe calea construirii comunismului!

Trăiască atotbiruitoarea învăţătură a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin!

(Telegrama este aprobată cu aplauze furtunoase. Asistenţa în picioare ovaţionează îndelung. Se scandează: „P.C.U.S.!", „U.R.S.S.!").

Şedinţa plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Comitetul Central al P.M.R., ales de cel de-al II-lea Congres al partidului, s-a întrunit în şedinţă plenară în după-amiaza zilei de 28 decembrie.

Membrii Biroului Politic al C. C. al P. M. R.

Plenara a ales în unanimitate Biroul Politic al Comitetului Central al P.M.R. în următoarea componenţă:

GHEORGHIU-DEJ GHEORGHE	CONSTANTINESCU MIRON
CHIVU STOICA	PIRVULESCU CONSTANTIN
CHIŞINEVSCHI IOSIF	BORILA PETRE
APOSTOL GHEORGHE	DRĂGHICI ALEXANDRU
MOGHIOROŞ ALEXANDRU	CEAUŞESCU NICOLAE
BODNĂRAŞ EMIL	

Membrii supleanţi ai Biroului Politic al C. C. al P. M. R.

Următorii tovarăşi au fost aleşi în unanimitate membri supleanţi ai Biroului Politic:

COLIU DUMITRU
SĂLĂJAN LEONTIN
RĂUTU LEONTE
VOITEC ŞTEFAN

Secretariatul C. C. al P. M. R.

Plenara a ales în unanimitate Secretariatul C.C. al P.M.R.
Prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R. a fost ales tovarăşul

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Ca secretari ai C.C. al P.M.R. au fost aleşi tovarăşii

CHIŞINEVSCHI IOSIF
CEAUŞESCU NICOLAE
FAZEKAŞ JANOS
COZMA ION

Comisia Controlului de Partid

Plenara a ales în unanimitate Comisia Controlului de Partid în următoarea componenţă:

Preşedinte: Pîrvulescu Constantin
Vicepreşedinţi: Vinţe Ion, Chişinevschi Liuba
Secretar: Duduman Ştefan
Membri: Gomboş Mihai, Ionescu Gheorghe, Petrişor Alchiu

Plenara C.C. a însărcinat Biroul Politic să ia măsurile necesare pentru a asigura dezbaterea istoricelor hotărîri ale Congresului în întregul partid şi de a stabili planul de măsuri pentru traducerea lor în viaţă.

Şedinţa Comisiei Centrale de Revizie

In după-amiaza zilei de 28 decembrie a avut loc şedinţa de constituire a Comisiei Centrale de Revizie. A fost ales ca preşedinte al Comisiei Centrale de Revizie tov. POPA EMIL.

Darul meu

Aduc şi eu partidului în dar
O floare, chiar de nu sînt grădinar.
Nu vă uitaţi că floarea-i singerie,
A fost odată albă ca de nea,
Am îngrijit-o eu, cu mîna mea,
...Dar într-o seară umedă, tîrzie...
Bătea un vînt pustiu, sălbatic vînt,
Şi oameni cu privirile-n pămînt
Umblau tăcuţi, umblau încet pe drum —
Eram prea mic, nu-i pricepeam nicicum.
Vedeam numai că peste holde-ntinse,
Prea iute bruma pînza ei şi-o ninse.
Pe-atunci, flăcăi nu hăuleau prin sat,
Era pe-atuncea cîntul sugrumat.
Cu picuri reci, ploaia-mi cînta la geam,
Un cîntec trist, ce nu-l înţelegeam.
Peste grădini şi cîmpuri hăituit,
Un om gonea, din urmă fugărit.
Şi-acum ţin minte haita blestemată...
Purta pe piepturi crucea-ncîrligată.
— De ce-a fost, tată, omul omorît?
Vedeam cum plînsul i se opreşte-n gît:
— Băiete, fiindcă fost-a comunist...
Ploaia cernea mărunt, mărunt şi trist.
Pusese mama doliu la fereastră,
Omul căzuse în grădina noastră.
Era o seară umedă, tîrzie...
De-atunci mi-i floarea asta sîngerie.

★

Pentru grîul ce l-am secerat,
Pentru tot ce ducem azi-nainte,
Oare cîte flori n-au sîngerat?
Toate-acestea azi îmi trec prin minte
Iată floarea, iată darul meu!
Dintr-un colţ de ţară l-am adus.
Va trăi cu florile mereu,
Gîndul despre cel odată dus!

Ştefan BITAN
Cluj

Intreceri sportive

Ii cunoaşteţi pe pionierii unităţilor 31 şi 32 din Ploeşti? Aflaţi că între ei există o adevărată luptă pentru întîietate în sport, că întrecerile de gimnastică, volei sau şah au ajuns tradiţionale.

Ciştigători, cînd unii cînd alţii. Principalul este că fiecare vrea să aducă unităţii sale cît mai multe victorii.

De curînd, băieţii s-au sfătuit între ei şi au hotărît să participe la spartachiada de iarnă a tineretului. Pionierii din clasa a VII-a A, pentru că sînt mai mari, au înfiinţat şi o echipă de oină. ...Şi ce mai echipă! După ce la orele de educaţie fizică învaţă tactica jocului, în timpul liber îi poţi vedea în curtea şcolii, antrenîndu-se de zor.

Credeţi însă că fetele se lasă mai prejos? Nu. La gimnastică i-au întrecut pe băieţi. Prin antrenamente repetate au reuşit ca, pe lîngă celelalte figuri, să execute şi o piramidă de toată frumuseţea.

Sport, sport, sport auzi acum în fiecare detaşament din aceste unităţi. Voleiul, handbalul, baschetul, şahul, fotbalul îi preocupă pe toţi pionierii. In timpul liber, vor să facă cît mai mult sport. De altfel în unitatea lor sînt mulţi sportivi buni, fruntaşi la învăţătură, cum ar fi Cenade Alexandru sau Miulescu gimnastică al colegului său Arnăutu Petre, iar Pandele Dan, un bun şahist, vrea să-şi măsoare forţele cu toţi pionierii din şcoală; dar pentru asta, tot el îi învaţă pe mulţi dintre cei care nu ştiu.

Steliana. Pilda acestora constituie un imbold pentru foarte mulţi pionieri. Iar „campionii" îi ajută totdeauna cu bucurie. Astfel, pionierul Golşman Iulian este „profesor" de

Gînduri pentru vacanţă? Destule. Işi repară săniuţele, schiurile, patinele şi o dată cu primii fulgi de zăpadă, vor porni întrecerile.

D. FARISEU

REPORTAJ-1960

E dimineață. Ceasornicul meu deșteptător se grăbește să-și facă meseria, țîrîind conștiincios și asurzitor. Deschid ochii, rup fila calendarului: 26 decembrie 1960. Ora 6 dimineața.

...E timpul să-mi fac gimnastica de imineață! Deschid aparatul de televiziune. Ecranul prinde viață și-n ritmul unei melodii vesele apare pe sticla mată chipul profesorului de educație fizică:

— Dragi tovarăși, bună dimineața! Incepem programul nostru de gimnastică. Atențiune, brațele întinse lateral...

...Timp de 10 minute execut mișcările din programul stației de televiziune București. Zdup șade pe coadă și mă privește reprobativ. Ce să-i faci, singura lipsă a inimosului meu colaborator e că nu poate suferi pisicile și gimnastica...

De altfel acum e și necăjit. Știe că trebuie să plec singur pe teren, pentru a scrie un reportaj despre noul combinat siderurgic, construit în anii celui de al doilea cincinal.

— Gata, Zdup, liniștește-te, uite că am terminat cu gimnastica. Nu te supăra că te las acasă.

Mă îmbrac la iuțeală și-mi iau blocnotesul.

— La revedere, Zdup! O să merg cu trenul, că-i mai comod, și cu prilejul ăsta voi putea admira noile și puternicile noastre locomotive Diesel, electrice! Pînă la gară voi călători cu unul dintre cele 200 de troleibuse fabricate în ultimii 5 ani. E limpede? Atunci — călătorului îi stă bine cu drumul!

Unde mă tem că m-am rătăcit, iar un tractorist îmi face o serioasă observație

Repede mai zboară trenul nostru cu locomotiva electrică... Inainte, înapoi, în dreapta și în stînga noastră, zarea e stăpînită de nesfîrșitul ogoarelor, care se adăpostesc la căldura zăpezii, așa cum se adăpostește Zdup în blana lui.

Ce-ar fi să cobor la prima haltă și s-o iau așa, la întîmplare, peste cîmp? Deși mă grăbesc să ajung la combinatul siderurgic, nu vreau să pierd prilejul de-a da o raită pe ogoare.

...Și peste 10 minute, iată-mă în cîmp. Cunosc locurile, căci am mai fost pe aici acum 5 ani. Deci, merg fără teamă. Deodată, mă opresc contrariat. Zăresc o clădire cu o curte lungă, în care se înșiră cîteva remize spațioase, adăpostind, după cîte îmi dau seama, tractoare, combine, semănătoare.

E un S.M.T.! Să știi că m-am rătăcit! Nu țin minte să fi fost acum 5 ani un S.M.T. aici! Totuși, să intru.

Intîlnesc în curte un tractorist tînăr, care-și face de lucru la un motor.

— Ziua bună, tovarășe!

— Noroc, stimate oaspete. Cu ce treabă pe la noi?

— Păi, să vezi, mi-am pierdut drumul. Gîndeam că știu locurile, dar, întîlnind S.M.T.-ul dumneavoastră, am înțeles că m-am rătăcit.

Tractoristul rîde:

— De cînd n-ai mai fost pe aici?

— De 5 ani.

— Atunci să fi sănătos! S.M.T.-ul nostru e în vîrstă doar de 3 ani.

— Cum așa?

...Și stiloul abia pridideşte să însemne pe filă șiragul de fapte: In anii celui de-al doilea cincinal, numărul S.M.T.-urilor s-a ridicat la 380. Au fost date agriculturii încă 10.300 de tractoare. In întreaga țară s-au recoltat anul acesta 15 milioane tone de cereale...

Tînărul tractorist mă bate ușurel pe umăr:

— Tovarășe Gheorghiță, bagă de seamă: nu cumva să uiți a scrie în reportaj mai întîi și întîi despre munca oamenilor, despre hărnicia cu care au înfăptuit ceea ce vezi!

In zare se vede o pădure deasă, dar pitică. Nici de aceea nu-mi aduc aminte. Il întreb pe tractorist. Mă dumirește:

— Colectiviștii au plantat-o de curînd. Doar că nu-i pădure, ci o mare livadă de pruni, caiși, vișini... Știi cîți pomi fructiferi s-au plantat în în țară între 1956—1960? Vreo două-zeci de milioane!

Eu notez, notez mereu.

— Și, te rog, mai scrie acolo că satul nostru se numără printre cele 2.000 de sate electrificate în cel de al doilea cincinal!

Unde dau peste un moșneag glumeț

Plec de la S. M. T., după ce mă despart prietenește de tractorist. Sînt nerăbdător să ajung la combinat, dar acum mă pune altceva în mirare: cablurile electrice de pe stîlpii înșiruiți de-a lungul șoselei. De unde aduc ei aici energie electrică?! După cîte știu, cea mai apropiată centrală e la vreo sută de kilometri!

Merg ce merg, și deodată văd în zare un coș înalt, din care iese un șuvoi gros de fum. Intreb pe un moșneag care tocmai vine din partea aceea:

— Ziua bună, bunicule. Ce-i cu coșul care slobozește colo fum?

Moșneagul clipește glumeț:

— Iacă, acolo-i pipa mea... Am lăsat-o în drum, că babei mele nu-i place neam mirosul de tutun!

— Fără șagă, moșule, îl rog eu nerăbdător. Dă-mi informații precise, că eu sînt gazetar!

— Atunci se schimbă treaba, pufnește moșul. Dar continuă serios: acolo flăcăule, e o termocentrală ridicată nu de demult, adică în cincinalul ăsta de-l isprăvim acum. Are termocentrala noastră o putere grozavă: o sută de mii Kw.

...In care mi se știrbește prestigiul de reporter

Din nou la drum spre combinat. Soarele parcă știe și el că am de făcut un reportaj și, cu toate că-i sfîrșit de decembrie, sclipește ca primăvara. Voi merge de astă dată pe șosea. Un reporter care se respectă trebuie să folosească mijloace de locomoție cît mai variate, nu? Și apoi, panglica albăstruie a autostrăzii mă ispitește grozav. Ce păcat că n-am luat bicicleta cu mine! Dar nu-i nimic, mă voi descurca eu. Aha, chiar se ivește în zare o coloană de autocamioane. Deslușesc pe parbrizul uneia dintre ele: „Rodaj". Uite și marca: „Steagul Roșu". Autocamioanele noastre romînești. Noi nouțe. De ultimul tip. Le las să treacă: unu, două... unsprezece, douăzeci și patru. Ei, dar multe mai sînt! Fac semn ultimului să oprească. Șoferul deschide ușa cabinei. Mă urc. Nu-i nevoie să mai spun cine sînt. M-a recunoscut. (Ce să-i faci, popularitate!)

—Ești în reportaj, tovarășe Gheorghiță?

Ii spun ținta călătoriei mele: noul combinat siderurgic.

— Hei, face să-l vezi, îmi răspunde zîmbind. Tocmai a intrat în funcțiune primul furnal. Cincinalul are mulți copii voinici și năzdrăvani, dar ca ăsta mai rar!

Din vorbă în vorbă, îmi aduc aminte că am zărit pe radiatorul mașinei un număr: 48.000. Intrigat de cifra asta fără nici o inițială, îmi întreb vecinul. Mă lămurește îndată:

— Ce fel de reporter ești? Mașina cu care mergi e al 48.000-lea autocamion romînesc fabricat în cincinalul acesta.

Mă fîstîcesc nițel. Inălțimea prestigiului meu a scăzut. Dar schimb repede vorba:

— Ce frumos fîșîie cauciucurile pe asfalt!

— Nu-i așa? Și-ți crește inima cînd te gîndești că sînt fabricate la noi...

Pe fața mi s-a așternut nedumerirea. Tovarășul șofer a observat și zîmbește. Iar s-a știrbit o bucată din prestigiul meu de reporter. Dar ce are a face! Am aflat un lucru nou și minunat. Fără sfială, notez în carnetul meu, repede, cît pot de repede: „A intrat în funcțiune prima uzină romînească de cauciuc sintetic, cu o capacitate de 25.000 de tone".

Roțile înghit kilometru după kilometru. Prin fața noastră defilează în goană clădiri uriașe, cu coșuri înalte. Vecinul meu, care a mai făcut de multe ori drumul acesta, îmi explică: noua fabrică de zahăr, combinatul de produse lactate, noua fabrică de îngrășăminte fosfatice, noua fabrică de faianță... Notez cu grijă în carnet numele acestor copii dragi ai cincinalului.

Iată-ne ajunși la o răspîntie. Șoferul frînează. Ii mulțumesc și cobor, fiindcă de aici schimb traseul.

Punct nou pe hartă

Coloana de autocamioane s-a pierdut la orizont. In stînga mea se întinde aerodromul. Pornesc într-acolo. Imi iau bilet si mă instalez comod în avionul de cursă locală. Peste 5 minute decolăm. Sub noi se perindă păduri, sate, fabrici, cîmpii. Desfac harta pe genunchi. Cu un ochi pe fereastră și altul pe hartă, încerc să confrunt itinerariul. Așa... un pod, uite-l aici. O perdea forestieră... uite-o. Dar ce-i asta? Jos se ivește un orășel cu case, cu străzi, largi și drepte. Caut înfrigurat pe hartă. Nimic! Să știi că iar pățesc ca atunci, cu S.M.T.-ul...

Doi pasageri în haine de piele privesc și ei orășelul și discută liniștiți. Ei trebuie să știe, da! Ii întreb politicos. Aflu că sînt ingineri constructori, că așezarea netrecută pe hartă e noul orășel minier N., la construirea căruia au lucrat și ei. Stiloul aleargă grăbit pe hîrtie: „...și ce vezi aici e o părticică doar. In toată țara s-au construit peste 25.000 apartamente și locuințe individuale numai pentru mineri fără să mai vorbim de ceilalți oameni ai muncii..."

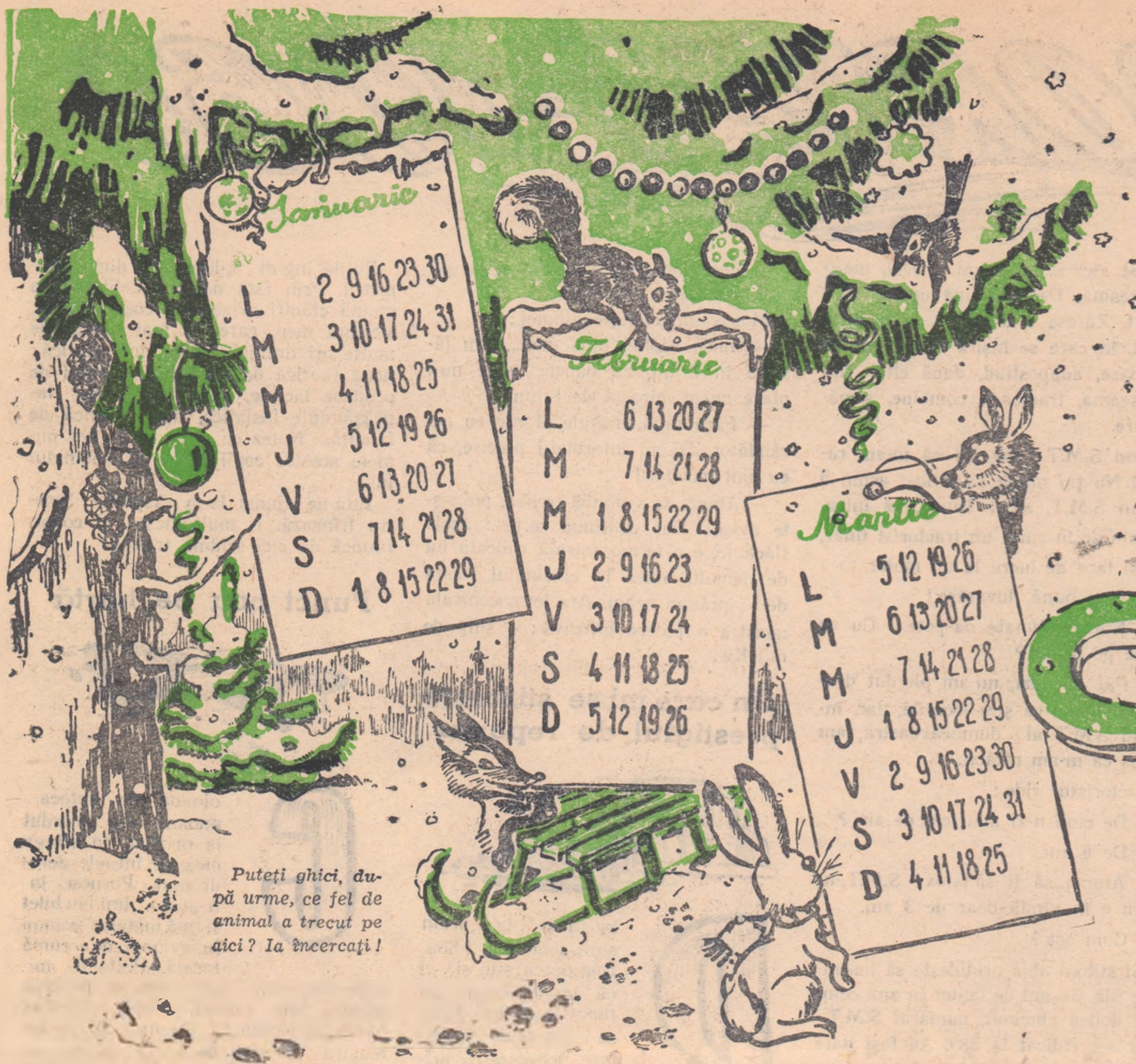
De jos, dintre dealuri, ne vine vertiginos în întîmpinare silueta semeață a unui furnal. Ura! Inima bate mai tare, de emoție. E noul combinat siderurgic! Aici își au izvorul multe din tre cele întîlnite de mine pe drum!

. . . .

Din nou acasă, la București. Am pe masă carnetul meu, acoperit cu însemnări, din scoarță în scoarță. Il frunzăresc. Parcă din fiecare filă mă privesc oamenii mulți, nenumărați: constructorii locomotivelor elctrice, tractoriștii, constructorii combinatului siderurgic, șoferii autocamioanelor romînești...

Colind cu gîndul, încă o dată, toate cîte le-am văzut azi. Minunată călătorie... Zdup însă se agită lîngă mine și mă scutură de haine. Așa e, uitasem: i-am promis că dacă voi face un reportaj bun, în seara asta o să ne distrăm puțin. Dar sînt foarte încurcat: unde să mergem? La premiera care are loc în noua clădire a Teatrului Național? La noul film romînesc produs de studioul cinematografic București? La nocturna de volei ce se desfășoară într-una din cele 100 de baze sportive nou amenajate? E tare greu de ales... Și-apoi să-și bage în cap și Zdup că nu în toate părțile se poate ține după mine.

GHEORGHIȚĂ REPORTERUL

Puteţi ghici, după urme, ce fel de animal a trecut pe aici ? Ia încercaţi !

Un stol de păsări sub zăpadă

Pe mlaştină, de sub zăpadă, ies dintr-o dată în stol păsări albe. Se plimbă, ciugulesc boabe de răchiţele pe care le desgroapă de sub nea şi pe urmă se afundă iar în mormanul de zăpadă. Aşa trăiesc potîrnichile. In zăpadă, e cald şi nu le pîndeşte nici o primejdie. Doar sub zăpadă nu poate să le zărească nimeni.

Vicleniile lupului

Un vînător, mai puţin încercat, dacă vede pe zăpadă un singur şir de urme drept ca o frînghie întinsă, spune îndată: pe aici a trecut un lup. Şi totuşi greşeşte. Pe acolo a trecut o familie întreagă de lupi. In frunte, a păşit o lupoaică, după ea, lupul şi în spatele lor puii. Toţi au călcat însă cu atîta grijă în aceleaşi urme încît pun în încurcătură chiar pe un vînător, dacă acesta nu cunoaşte bine obiceiurile animalelor.

Ce îndură mai greu păsările: foamea sau frigul iernii ?

— Ura, Moş Martine ! Prietenul nostru, termometrul, îmi spune că a venit timpul să te trezeşti !

Şi gizele se bucură de primăvară. Voi cunoaşteţi denumirile acelora spre care e îndreptată lupa ?

P... peri... prin... nici... păr... timp... le... sau... ciu... de... alu...

C...

E... de... păc... tr-... per... rel... bu... plu... vap... dac...

Mar... Soa... Cite... Şi-a...

Ale c... sînt ace...

Uscătoria veveriței

Veverița își face cămară într-unul din cuiburile rotunde pe care le are în copaci. Acolo, își pune alunele și cucuruzii. Dar în afară de asta, veverița a mai cules și ciuperci pe care le-a înfipt în vîrfuri ascuțite de ramuri ca să se usuce. Iarna, ea hoinărește din ramură în ramură și se ospătează cu ciuperci uscate.

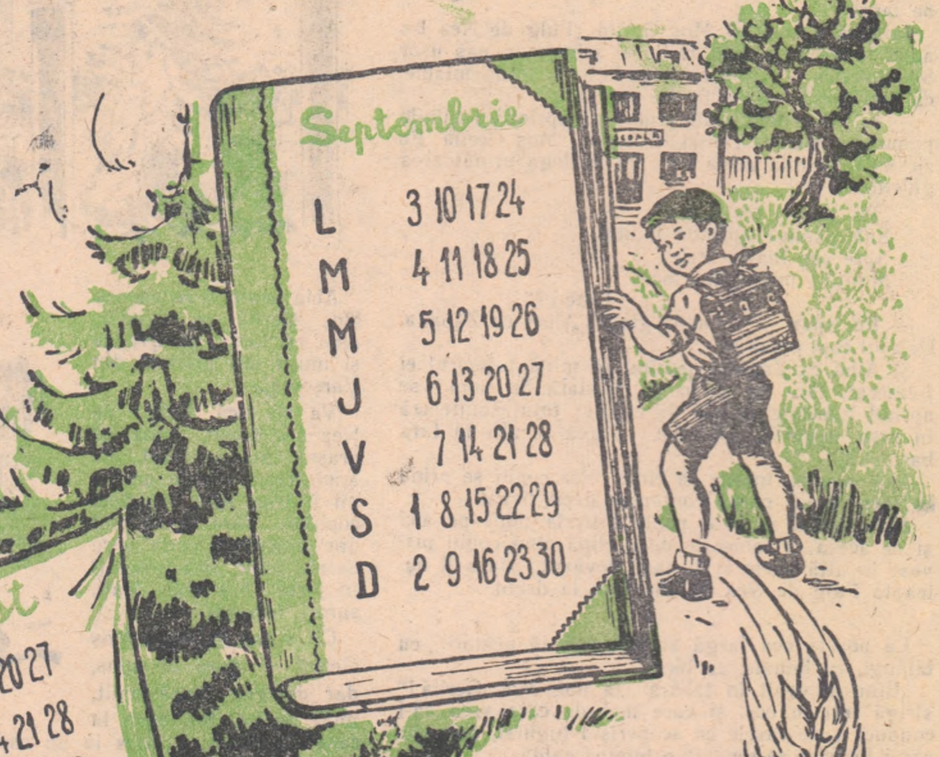
Să faci astronomie
Este folositor.
Dar de privești spre stele,
Să nu ai capu-n nori!

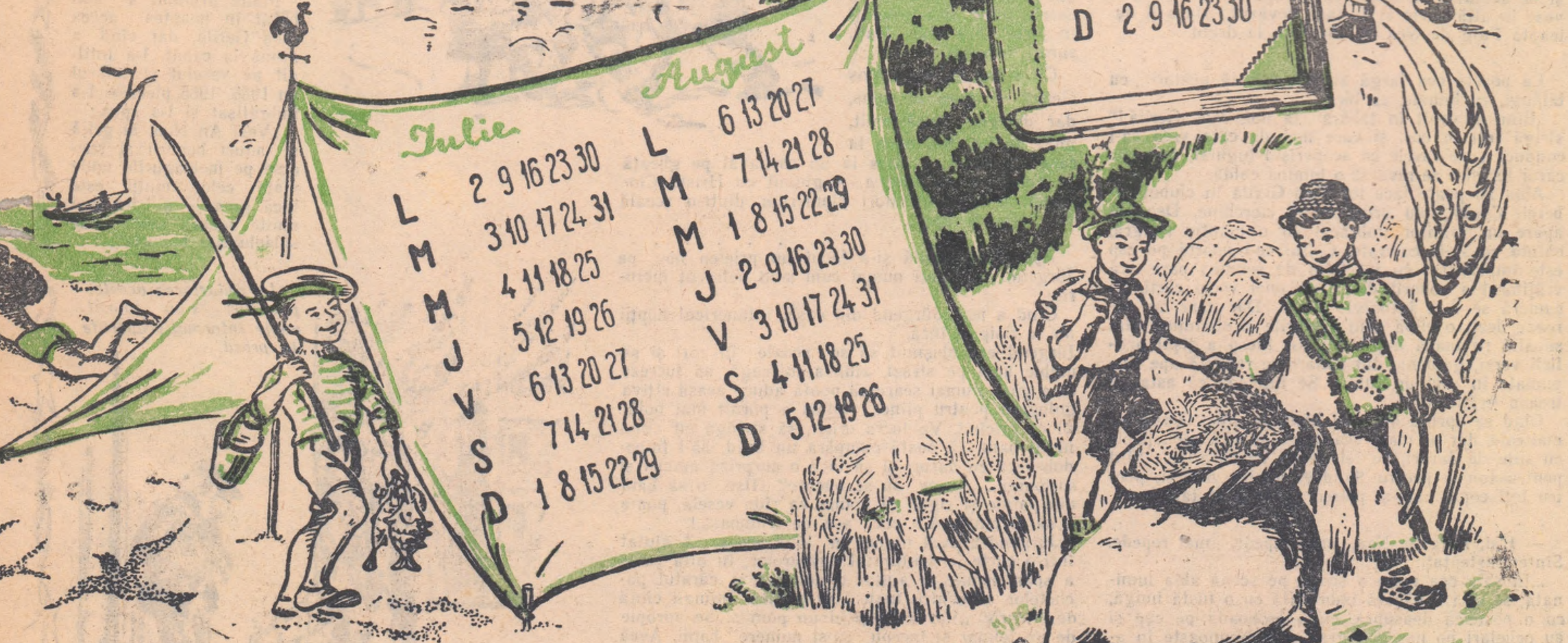
De pe alte meleaguri

Privighetoarea, vestita cîntăreață a meleagurilor noastre iernează în Africa Centrală; ciocîrlia — în Egipt, iar graurii se împrăștie în mai multe cîrduri și călătoresc prin Franța de Sud, prin Italia și Anglia. Pe acolo însă, păsările noastre nu mai cîntă. Ele nu-și fac cuiburi și nu scot pui; se îngrijesc numai de hrană și așteaptă întoarcerea în țară.

Aflați că...

- *La 18 noiembrie, va fi eclipsă totală de lună. Luna apune la București la ora 7 și 17 minute. Eclipsa începe la ora 7 și 3 minute. Se va putea urmări acest fenomen doar 14 minute. Faza maximă va avea loc la ora 8 și 48 minute, deci mult după ce va apune luna.*
- *La 2 decembrie va fi eclipsă parțială de soare. Soarele răsare la București la ora 7 și 33 minute. Eclipsa începe la ora 7 și 52 minute și va fi bine vizibilă. Faza maximă va avea loc la ora 9 și 1 minut. Sfîrșitul eclipsei, la ora 10 și 17 minute.*
- *Începutul primăverii va fi la 20 martie, la ora 17 și 21 minute. Începutul verii, la 21 iunie, la ora 12 și 24 minute. Toamna începe la 23 septembrie, ora 2 și 36 minute, iar iarna la 21 decembrie ora 23.*

Ilustrații de **IOANA OLTEȘ**

B. Caragiale

Ce-a văzut Moș Gerilă

Moş Gerilă a ieşit din căsuţa lui de gheaţă, gata pregătit pentru drum lung.

Curînd, bătrînul an va fi plecat, şi moşul trebuie să ajungă înainte ca noul an să fi venit... N-are timp de pierdut. Şi Fulg de Nea ştie că trebuie să-l ducă repede ca gîndul. De aceea a coborît îndată, şi-a întins aripa de argint şi, fără multă vorbă, l-a luat pe Moş Gerilă şi au pornit la drum...

. . . .

Literele mari, luminate, strălucesc de-ţi iau ochii. O ceată de copii urcă veseli treptele largi de marmoră albă, se opresc şi citesc : „La mulţi ani"

Sînt în marele palat al Cremlinului, şi bucuria lor n-are seamăn. N-au timp să stea prea mult pe gînduri, din toate părţile îi întîmpină veveriţe neastîmpărate, iepuraşi urechiaţi, urşi albi, greoi: Aceştia îi conduc pe micii oaspeţi prin toate sălile palatului. Nu-i greu de ghicit că nu-s iepuri sau veveriţe adevărate, ci copii costumaţi.

Deodată, sunetele puternice ale unei orchestre dau de veste că oaspeţii trebuie să se îndrepte spre sala Gheorghievsc. Acolo se află uriaşul pom de iarnă.

Iată că a sosit şi Moş Gerilă (Fulg de Nea l-a adus la vreme). Alături de el merge cu pas uşor Snegurocica — Albă ca Zăpada — o fetiţă mlădie, cu cozi grele, bălaie, lăsate pe spate.

— Ei, să vedem acum cine o să aprindă luminile pomului ? întrebă rîzînd în barbă Moş Gerilă. Eu zic să-l aprindă acela care va dezlega următoarea ghicitoare :

„Pe lume-i un uriaş,
Sub pămînt aprinde lumini,
Spre cer înalţă stele,
Munţii-i mişcă din loc.
Cine-i ?"

— Eu spun — se aude glasul Albei ca Zăpada. Uriaşul este poporul.

Şi Albă ca Zăpada, punînd în mînă beţişorul ei fermecat, face un semn şi, deodată, în pom se aprind luminiţe în mii de culori ; totul scînteiază în roşu, argintiu, albastru. Parcă te afli în ţara basmelor.

Apoi muzica începe să cînte, iar copiii se prind în hore vesele, ce nu contenesc decît tîrziu.

Moş Gerilă nu mai poate întîrzia mult pe aici şi de aceea se foloseşte de o clipă cînd copiii privesc în altă parte şi se face nevăzut. Afară îl aşteaptă Fulg de Nea. Şi din nou la drum.

. . . .

La poarta cea largă au dat năvală urători cu tălăngi, cu buhaie, cu bice...

„Bine ai venit în tabără la noi, Moş Gerilă !" strigă toţi în cor, şi care mai de care vrea să-l conducă spre casele cu acoperişul ţuguiat, dela ale căror ferestre se revarsă o lumină caldă.

Abia îşi poate face loc Moş Gerilă în clubul taberei. Copiii s-au prins de el ciorchine. Deodată apare un vrăjitor îmbrăcat cu o mantie neagră, bătută cu stele colorate. Coiful ce-l poartă pe cap este împestriţat cu tot felul de semne ; pare că vrăjitorul a coborît din filele unei vechi cărţi. In cameră se face întuneric beznă. Dar asta nu durează decît o clipă. Din prafurile şi sticluţele care se află pe masă lîngă vrăjitor încep a ţîşni artificii verzi, galbene, din pahare se revarsă ape înspumate în zeci de culori. Se înţelege că asta e treaba vrăjitorului.

Cînd se aprind din nou luminile, Moş Gerilă nu mai este, dar pe masa cea lungă se află pacheţelele cu sute de daruri, cu fel de fel de surprize... Sînt pentru Ion şi pentru Sanda, pentru Andrei, pentru toţi copiii care-şi petrec vacanţa în tabără.

. . . .

— Hai, Fulg de Nea, mai repede, mai repede. Sîntem aşteptaţi.

...In sala cea mare a şcolii, pe scena abia luminată, se află o băbuţă îmbrăcată cu o fustă lungă, cu o pestelcă deasupra, cu o broboadă pe cap şi cu ochelari pe nas. Cu greu poţi recunoaşte în această bătrînică pe Zdena dintr-a VII-a. Pe genunchi, ea ţine o carte mare, groasă. Cartea se deschide încetişor şi firul povestei începe.

„...Şi prinţul se despărţi de tatăl său, încălecă pe un cal roib şi porni să aducă pe aleasa inimii sale. Şi merse el aşa, zile întregi, pînă ajunse într-o pădure deasă. Şi acolo numai ce-i ieşi în cale dintr-un desiş un om cu o înfăţişare tare ciudată".

Acum nu se mai aude glasul Zdenei, dar pe scenă se desfăşoară cele mai felurite scene din basme cehe.

Deodată se face linişte, dar numai pentru o clipă. Pe scenă se aprind luminile şi apare Moş Gerilă.

. . . .

Nu se poate spune că Moş Gerilă nu era mulţumit de Fulg de Nea, totuşi îl zorea fără întrerupere : „Mai repede, mai repede".

Şi iată-i din nou într-un oraş.

Moş Gerilă se uită la dreapta, la stînga şi-i vine greu să recunoască unde se află. Şi totuşi, uite, grădina de colo o ştie foarte bine. E sigur, doar şi anul trecut a fost pe aici. Dar palatul ăsta cu 12 etaje nu-l recunoaşte, şi nici clădirile cele înalte, nici blocurile acestea noi. Desigur că Fulg de Nea a greşit drumul. Şi acum, în loc să se afle la Varşovia, unde la ceasurile astea-i aşteptat, umblă aşa, fără rost.

N-apucă să-şi termine gîndul, că se trezi înconjurat de o grămadă de copii care se prinseră într-o horă în jurul său.

Abia acum îl recunoscu Moş Gerilă pe Cristec, apoi pe Lena, pe Dradze şi mulţi alţi prieteni din Varşovia...

Va să zică, Fulg de Nea n-a greşit, numai că oraşul s-a schimbat de anul trecut. Acum prietenii îl trag spre orăşelele copiilor, spre carnavalul din palatul cel mare, spre casele unde sînt adunaţi în jurul bradului fraţi, surori, prieteni.

Cît a mai călătorit Moş Gerilă — greu de spus, dar desigur încă mult, mult de tot. S-a oprit la casa lui Ianoş, a mers la un carnaval pe gheaţă cu Ferenc şi cu Iulişca. A glumit cu Hristo Ciobanef, a spus ghicitori pionierilor dintr-o şcoală din Sofia. Şi apoi...

. . . .

Apoi Moş Gerilă şi-a făcut un prieten nou, pe Jürgend. Ascultaţi numai cum s-au petrecut lucrurile...

Cînd a ieşit Jürgend din casă, întunericul nopţii nu se risipise încă.

Jürgend era obişnuit să se scoale în zori şi să umble apoi pe străzi, ziulica întreagă, să lucreze ce o găsi, numai seara să poată aduce acasă cîţiva gologani pentru pîine... Astăzi a pornit mai hotărît ca oricînd. Va lucra oricît, să strîngă cît mai mulţi bani, să poată cumpăra un brad, să-l împodobească cu daruri şi să facă o surpriză mamei şi surioarei... „Ce-or să se bucure" Ilse o să bată din palme şi sigur că mama va rîde veselă, poate o să şi cînte. Are voce aşa de frumoasă !

Jürgend a avut noroc în ziua aceea. A ajutat într-o curte la scuturatul covoarelor, în altă parte a spart lemne, a ajutat o doamnă la căratul pachetelor, şi pentru toate i se plătise. Inima-i cîntă de bucurie. „Vor avea şi ei un pom"... Se apropie de un felinar şi începu să-şi numere banii. Avea 5 mărci, dar era istovit.

Dar pe neaşteptate se trezi cu un pumn zdravăn în obraz, care-l ameţi.

„Pe el, Micki", apucă să mai audă. Doi găligani îl trîntiră la pămînt şi cît ai clipi din ochi, banii îi dispărură. Jürgend rămase mai departe sub felinar şi lacrimi fierbinţi i se prelingeau pe obraz. Ii era frig şi foame. Era trecut de amiază, aşa că nici vorbă nu mai putea fi să adune alţi bani... Se hotărî să se întoarcă acasă, deşi ştia că nu-l aşteaptă nici o bucurie. In cocioaba lor era parcă mai frig decît afară. Cînd se apropie de locuinţă, observă că lîngă poartă cineva îi face semn cu mîna. O recunoscu îndată pe Elisabeth. Se împrieteniseră astă vară în tabără. Ea îl dusese atunci în partea cealaltă a oraşului, în răsărit unde erau, mulţi copii cu cravate albastre — pionieri. N-o să uite niciodată ce bine a petrecut acolo.

— Vino mai repede, Jürrgend, plecăm în Berlinul răsăritean. O să avem un pom de iarnă grozav. O luăm şi pe Ilse cu noi. Şi mai vin o grămadă de copii din partea apuseană a Berlinului.

. . . .

Moş Gerilă l-a cunoscut pe Jürgend şi încă mulţi copii din Berlinul apusean în hala mare a sporturilor.

Jürgend privea fermecat căsuţa de turtă dulce, ciuperca uriaşă sub a cărei pălărie se ascundeau 7 pitici, lacul cu peştişorii aurii... Şi cîte daruri n-a primit Jürgend de la Moş Gerilă. Ochii lui străluceau de bucurie. Se gîndea : ce bine e să ai asemenea fraţi şi ce bine ar fi ca totdeauna să fii împreună cu ei !

. . . .

— Iţi mulţumesc, Fulg de Nea, că m-ai dus prin multe locuri şi datorită ţie n-am întîrziat. Dar de aici, drumul nostru se desparte. Acum mă duc pe alte meleaguri, pe unde tu n-ai ce căuta. Acolo te-ai topi şi te-ai preface îndată într-o picătură de apă.

„Rămîi cu bine, Fulg de Nea" !

. . . .

Lui Moş Gerilă nu-i venea să creadă că baraca asta acoperită cu frunze mari şi late este o şcoală. Şi totuşi, acesta era adevărul.

Inăuntru, deasupra unei mese lungi, stăteau aplecaţi o grămadă de copii şi deslegau slovele cărţii. Intr-un colţ se afla o plită, pe care învăţătorul îşi gătea în orele libere, de-ale gurii ; căci aceasta îi era şi locuinţa. Moş Gerilă intră tiptil-tiptil. Nimeni nu-l vedea. Se aşeză într-un colţ şi ascultă ceea ce învăţătorul povestea copiilor : „Vine Anul Nou şi noi tot n-avem o şcoală cum se cade. La noi în Pachistan se cheltuiesc mulţi bani pentru pregătiri de război, dar nu şi pentru copii".

Cît a rămas Moş Gerilă acolo nu ştiu şi nici ce le-a spus copiilor, dar ştiu că în seara aceea moşul a mai stat mult de vorbă cu Fernando, un băieţaş mexican. Fernando nu numai că n-avea un loc vesel unde să-şi petreacă Anul Nou, dar nici prin gînd nu-i trecea că i s-ar putea întîmpla lui aşa ceva.

Avea încă o mulţime de ziare şi reviste de vînzare. Răguşise de atîta strigăt, dar cumpărătorii erau rari. Acasă, toţi aşteptau ca el să aducă ceva bani. Tatăl umbla de multă vreme fără lucru.

. . . .

Multe drumuri a mai bătut în noaptea aceea Moş Gerilă, dar cînd a ajuns la capăt, l-a întîlnit pe veselul şi tînărul an 1956. 1955 plecase. I-a îmbrăţişat şi i-a spus :

„Vezi An Nou, ai grijă să aduci bucurii şi succese pe meleagurile unde viaţa celor mulţi este încă grea — şi tot mai multe bucurii acolo unde sălăşluieşte bucuria".

La redactarea acestei povestiri s-au folosit unele informaţii apărute în presă.

Text: Al. Oti și Octavian Sava

Ilustrații: G. Burschi

CARNAVAL de ANUL NOU

Clubul căpitanilor celebri

Căpitani celebri nu-s numai în carte,
Se găsesc adesea și în altă parte.
Chiar în școala noastră, dacă ai nevoie,
Pe Columb îl afli, ba și pe Crusoe.
Münchhauseni de asemeni, și-o Șeherazadă,
Feți-frumoși vreo patru, mușchetari — grămadă.
Ei nu-s chiar năprasnici, n-au plutit pe mare,
Dar o aventură are fiecare.
Ce fel de-aventură? — Cine-i curios
Să citească iute ce e scris mai jos
Pentru că acolo în original,
S-au strîns toti eroii — într-un carnaval.

CRISTOFOR COLUMB AL II-LEA

:are, fără să învețe la geografie, face totuși descoperiri... pe hartă

nspre cele patru vînturi
ım o predilecție:
;ă descopăr noi pămînturi,
'înd sînt scos la lecție.

Și descopăr în Sahara
Gheață-n toate părțile,
Dau de Olt, de Niagara...
(N-or fi bune hărțile!)

)e pornesc semeț pe hartă
;ă arăt Italia,
Mă trezesc (ce tristă soartă!)
)rept în Australia.

Vezi? De-aceea nu-i mirare
Că mă scald în Arctica
Și că mă prăjesc la soare
Pe țărm în Antarctica.

ȘEHERAZADA

Meșteră-n vorbe, să-i meargă vestea,
Ca Șeherazada n-a fost nicicînd;
Nu i-a stat gura, spune povestea,
O mie și una de nopți, rînd pe rînd.

S-asculte, sultanul sta prins ca de vrajă,
Pînă ce în perne cădea adormit.
Iar Șeherazada, să-l țină în mreajă,
O mie și una de nopți a vorbit.

Dar Lina-i mai tare! Cînd ea se pornește
Șuvoiul de vorbe să-l ții nu mai poți.
O mie și una de zile vorbește
Și n-adoarme unul... i-adoarme pe toți!

ROBINSON CRUSOE

A fost odată un băiat care stătea în clasă ca pe o insulă pustie. Nu se juca cu nimeni, nu se împrietenea cu nimeni, îi plăcea mereu să fie singur, cît mai singur.

Cînd vreun alt băiat îi spunea: — Măi Robinson, hai să te joci cu noi de-a ulii și porumbeii, el răspundea mohorît:

— Nu, eu mai bine joc țurca singur.

Dacă altul îl ruga: — Hai, Robinson, dă-mi și mie o bomboană, că tu ai o pungă plină, — el îl făcea în necaz și-i spunea rîzînd:

— Sîc! Ai vrea tu! Le mănînc pe toate singur!

Intr-o zi, băieții l-au chemat la un cerc de meditații, ca să-l ajute la matematică.

— Nu viu, le-a răspuns Robinson. Pot să mă ajut și singur.

Cîteva zile mai tîrziu, cînd băieții au ieșit în recreație chiuind veseli și strigînd:

— Ura, toți am luat nota 5!, Robinson a mormăit:

— Eu am luat 2, dar l-am luat singur.

Baronul Münchhausen

vestitul mincinos care s-a lăudat că a călătorit călare pe o ghiulea.

Ziua I

Colegii: Ionel, de ce ai întîrziat?
Ionel: Tramvaiul, vai, a deraiat,
A fost un accident mortal;
Răniți — Să umpli un spital!
Colegii: Și tu ești viu și sănătos?
Ionel: Da fiindcă eu ...eu vin pe jos.

Ziua a II-a

Colegii: Tîrziu din nou! Iar vreun necaz!
Ionel: Explozie de aragaz.
In jur, scîntei și foc și fum,
Și flăcări mari, și-n urmă scrum.
Colegii: Și nu ești ars pe mîini, pe obraz?
Ionel: Nu, fiindcă n-avem aragaz.

Ziua III-a

Colegii: Azi iarăși ai venit tîrziu!
Ionel: Stați să vă spun de unde viu.
Pe-argintul lunii călător,
Am fost cu o rachetă-n zbor.
Colegii: Și pe pămînt cînd ai sosit?
Ionel: Din somnul greu cînd m-am trezit.

Epilog

Colegii: Ca Münchhausen, la născocire
Tu dovedești aceeași fire;
Motiv de-ntîrziat mereu,
Să inventezi nu ți este greu.
Să fii la timp noi tare-am vrea,
Chiar dacă nu vii pe-o ghiulea!

Cei 3 mușchetari

Cînd sar toți trei pe unul,
sînt foarte curajoși,
Viteji și iuți de mînă, și
crunți, și bătăioși.

Dar cînd apare-un frate
ceva mai mărișor,
In loc de „iuți de mînă",
devin iuți de picior.

din întîmplările „viteazului" FĂT-FRUMOS

UNA

Pagină alcătuită de Mache Iliuț și G. Burschi

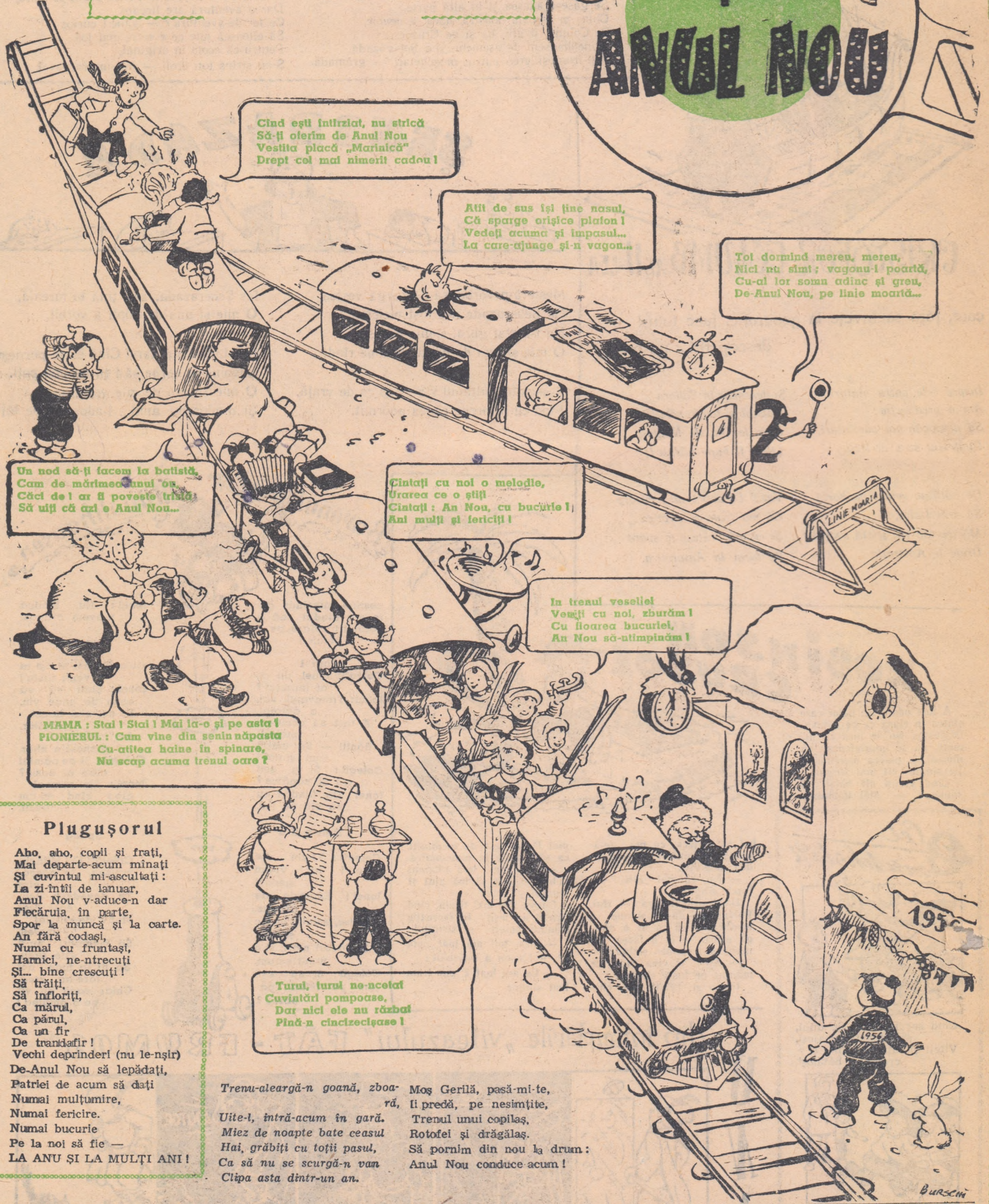
Călătorie veselă spre ANUL NOU

Șuierînd prelung în zare,
Dinspre marginea cîmpiei
Crește-un punct în depărtare,
In cadența fierăriei.
Crește,
crește,
crește,
CREȘTE!

Trenul Vremii se grăbește
Spre o nouă destinație.

Inghițind distanțe, șine,
Uite-acuși ajunge-n stație
Vine,
vine,
vine,
VINE!

...Dar o parte — ah, ce soartă! —
Trage-acum pe linie moartă,
Cu bagaje de-acest fel,
Trenul nu te ia cu el...

Plugușorul

Aho, aho, copii și frați,
Mai departe-acum mînați
Și cuvîntul mi-ascultați:
La zi-întîi de ianuar,
Anul Nou v-aduce-n dar
Fiecăruia, în parte,
Spor la muncă și la carte.
An fără codași,
Numai cu fruntași,
Harnici, ne-ntrecuți
Și... bine crescuți!
Să trăiți,
Să înfloriți,
Ca mărul,
Ca părul,
Ca un fir
De trandafir!
Vechi deprinderi (nu le-nșir)
De-Anul Nou să lepădați,
Patriei de acum să dați
Numai mulțumire,
Numai fericire.
Numai bucurie
Pe la noi să fie —
LA ANU ȘI LA MULȚI ANI!

Trenu-aleargă-n goană, zboa-
ră,
Uite-l, intră-acum în gară.
Miez de noapte bate ceasul
Hai, grăbiți cu toții pasul,
Ca să nu se scurgă-n van
Clipa asta dintr-un an.

Moș Gerilă, pasă-mi-te,
Ii predă, pe nesimțite,
Trenul unui copilaș,
Rotofei și drăgălaș.
Să pornim din nou la drum:
Anul Nou conduce acum!

Redacția și administrația: București Piața Scînteii, tel. 7.61.00. 7.60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii, „I. V. Stalin". SIAS — 3452 — 52